

Til adressaterne på høringslisten

Miljø og Produktion
J.nr. 2026 - 69863
Den 12. oktober 2026**Høring af otte udkast til bekendtgørelser vedr. miljøregulering af virksomheder som følge af det reviderede IE-direktiv og nye standardvilkår for krematorier mv.**

Miljøstyrelsen sender hermed udkast til otte bekendtgørelser vedr. miljøregulering af virksomheder i offentlig høring.

Nedenstående eksisterende bekendtgørelser ændres som følge af implementeringen af ændringerne i direktiv (EU) 2024/1785 til direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner (IE-direktivet):

- Bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed (Godkendelsesbekendtgørelsen)
- Bekendtgørelse om standardvilkår i godkendelse af listevirksomhed (Standardvilkårsbekendtgørelsen)
- Bekendtgørelse om anlæg, der forbrænder affald (Affaldsforbrændingsbekendtgørelsen)
- Bekendtgørelse om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg
- Bekendtgørelse om anlæg og aktiviteter, hvor der bruges organiske opløsningsmidler (VOC-bekendtgørelsen)
- Bekendtgørelse om anlæg, hvor der fremstilles titandioxid (Titandioxidbekendtgørelsen)

Som følge af det reviderede IE-direktiv udstedes desuden en ny bekendtgørelse om forældelse af erstatningskrav mod listevirksomheder m.fl. for skade på menneskers sundhed m.v.

Standardvilkårsbekendtgørelsen ændres også for så vidt angår standardvilkår for krematorier, idet der kommer nye standardvilkår for elovne og nye krav til CO for alle ovntyper.

Der tilføjes desuden nye listepunkter på godkendelsesbekendtgørelsens bilag 2 for forarbejdning af perlit (B 207) samt fremstilling af brint ved elektrolyse af vand, når produktionskapaciteten er 50 tons pr. dag og derunder, og hvor fremstillingen kan give anledning til væsentlig forurening (D 213).

Endelig er der ændringer til bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg, som omfatter konsekvensrettelser der følger af den ændrede

godkendelsesbekendtgørelse samt en række præciseringer af eksisterende bestemmelser.

Miljøstyrelsen skal venligst anmode om at modtage eventuelle høringssvar senest

fredag den 20. november 2026.

En beskrivelse af ændringerne til bekendtgørelserne kan ses i bilaget til dette høringsbrev. De tekstmæssige ændringer er fremhævet med korrektur i de vedlagte bekendtgørelsesudkast.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Godkendelsesbekendtgørelsen

De administrative konsekvenser for de foreslåede ændringer i godkendelsesbekendtgørelsen kan inddeles i tre grupper.

1. Krav, som er en del af miljøomnibussen

Godkendelsesbekendtgørelsen medfører væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet. Konsekvenserne følger særligt af tre krav fra direktivet om industrielle emissioner (Industrial Emission Directive).

Det drejer sig om krav til akkrediteret revision (audit) af miljøledelsessystemer, pligt til at udarbejde omstillingsplaner og offentliggørelse af oplysninger om miljøledelsessystemer og omstillingsplaner. Kravene fremgår af godkendelsesbekendtgørelsens § 26, nr. 12 og § 27, stk. 3-6.

De pågældende regler er markeret med gult i bekendtgørelsesudkastet.

Tilsvarende regler er tilføjet i standardvilkårsbekendtgørelsen for så vidt angår korn- og foderstofvirksomheder.

Det bemærkes i den forbindelse, at Europa-Kommissionen den 10. december 2025 har fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF, 2010/75/EU, (EU) 2015/2193 og (EU) 2024/1785 for så vidt angår forenkling af visse krav og reduktion af den administrative byrde. Med direktivforslaget foreslås bl.a. de nævnte regler om miljøledelsessystemer og omstillingsplaner, herunder indholdet af miljøledelsessystemet, rullet tilbage. Der er den 25. juni 2026 vedtaget en fælles holdning i Rådet, der støtter en tilbagerulning af kravene, og Europa Parlamentets ordfører for Udvalget om Miljø, Klima og Fødevarer har den 18. juni 2026 fremlagt et udkast til betænkning for udvalget, der ligeledes støtter tilbagerulningen. Forslaget kan forventes vedtaget i starten af 2027 mhp. ikrafttrædelse, formentlig inden den første frist efter de nye direktivregler vil gælde for virksomhederne (krav om ekstern revision af miljøledelsessystemet inden 1. juli 2027). Dette ændrer på nuværende tidspunkt dog ikke ved, at medlemslandene skal implementere IE-ændringsdirektivet efter direktivets gennemførelsesbestemmelser. Såfremt forslaget vedtages, vil der efterfølgende blive taget stilling til, hvilke ændringer i de foreslåede ordninger, dette vil give anledning til, herunder hvorledes det kan sikres, at virksomhederne *ikke* afholder

omstillingsudgifter til regler, der vil blive ophævet. Miljøstyrelsen vil komme med en udmelding herom i god tid før den 1. juli 2027.

Se også særskilt afsnit nedenfor om miljøomnibussen.

Erhvervsstyrelsen skriver følgende om de tre krav:

”Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR) har vurderet, at de administrative omstillingsomkostninger forbundet med udarbejdelse af omstillingsplaner er ca. 15 mio. kr., mens de løbende administrative omkostninger forbundet med omstillingsplanen er ca. 2,3 mio. kr. årligt. Kravet vil gælde for ca. 475 danske virksomheder.

De løbende administrative omkostninger forbundet med akkrediteret audit er vurderet til ca. 6,1 mio. kr. årligt. Kravet vil gælde for ca. 238 danske virksomheder. Herudover er de administrative omstillingsomkostninger forbundet med offentliggørelse af visse dele af miljøledelsessystemet og omstillingsplanen estimeret til ca. 3,6 mio. kr. Kravet vil gælde for ca. 475 danske virksomheder.

Samlet set vurderes de tre krav at medføre omstillingsomkostninger for ca. 19 mio. kr. og løbende administrative omkostninger for ca. 8,4 mio. kr. årligt.”

2. Krav, som ikke er en del af miljøomnibussen

Mange af de øvrige ændringer i godkendelsesbekendtgørelsen er rettet mod myndigheder og ikke mod erhvervslivet. De erhvervsøkonomiske konsekvenser for erhvervslivet af disse ændringer vurderes således at være begrænsede og omfatter alene administrative omkostninger, da der for ansøgninger om miljøgodkendelse indføres få nye oplysningskrav jf. § 6 og bilag 3 og vilkår jf. §§ 22, 24, 27, 28 og 29 samt udvidet anvendelsesområde jf. bilag 1. Miljøstyrelsen har estimeret de løbende administrative omkostninger for erhvervslivet til ca. 2,2 mio. kr.

Bekendtgørelsen implementerer også nye krav til bindende miljøpræstationsniveauer og strengeste mulige emissionsgrænseværdier jf. § 33. De erhvervsøkonomiske konsekvenser herved kan ikke vurderes på nuværende tidspunkt, da indholdet af de nye BAT-konklusioner ikke kendes.

3. Krav, der er vurderet ifm. lovforslaget

Med godkendelsesbekendtgørelsen indføres også minimumskrav til virksomhedernes miljøledelsessystem. De fleste virksomheder har allerede etableret eller haft krav om at etablere et miljøledelsessystem, som følge af BAT-konklusioner. Miljøstyrelsen har i forbindelse med lovforslaget vurderet, at de nye minimumskrav vil medføre enkelte tilpasninger af virksomhedernes eksisterende miljøledelsessystemer. Det vil medføre omkostninger på ca. 1,7 mio. kr. i omstillingsomkostninger, der vil kunne udlignes af gevinsterne i forbindelse med fx mere effektiv udnyttelse af ressourcerne.”

Standardvilkårsbekendtgørelsen, krematorier

Miljøstyrelsen vurderer, at de foreslåede ændringer ikke medfører administrative eller erhvervsøkonomiske konsekvenser, som overstiger 4 mio. kr.

Bekendtgørelsen har været i præhøring hos Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR), som pr. 17. juli 2026 har følgende kommentar om de administrative konsekvenser for erhvervslivet:

”Administrative konsekvenser

OBR vurderer, at bekendtgørelsesudkastet medfører administrative konsekvenser i form af omkostninger for erhvervslivet. De administrative konsekvenser består i, at krematorier, der søger om godkendelse til elovne skal foretage en måling for dioxiner og furaner på alle ovnlinjer i forbindelse med idriftsættelse jf. standardvilkår 19b.

Miljøstyrelsen anslår, at det nye standardvilkår 19b, om at der en gang skal foretages en ekstern måling af dioxiner og furaner ikke giver anledning til et øget tidsforbrug. Begrundelsen er, at målingerne kan bestilles samtidig med, at der bestilles tid til de målinger, der allerede er gældende krav jf. standardvilkår 19a. Afrapportering til tilsynsmyndighederne kan desuden finde sted samtidig.

På baggrund af oplysninger fra Miljøstyrelsen vurderes det, at 20 krematorier med samlet 35 ovnlinjer, er omfattet af det nye standardvilkår 19b i standardvilkårsbekendtgørelsen. De administrative konsekvenser forbundet med Bekendtgørelsen om standardvilkår i godkendelse af listevilkår vurderes dermed til 3,7 mio. kr. for erhvervslivet.

På baggrund af ovenstående vurderes det, at de samlede administrative konsekvenser ikke overstiger bagatelgrænsen for forelæggelsen for Regeringens økonomiudvalg på 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.”

Affaldsforbrændingsbekendtgørelsen

Miljøstyrelsen vurderer, at de foreslåede ændringer ikke medfører administrative eller erhvervsøkonomiske konsekvenser, som overstiger 4 mio. kr.

Bekendtgørelsen har været i præhøring hos Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR), som pr. 17. juli 2026 har følgende kommentar om de administrative konsekvenser for erhvervslivet:

”Administrative konsekvenser

De administrative konsekvenser består i, at de omfattede anlæg skal have tilpasset deres eksisterende dataindsamlings- og datahåndteringssystem (DAHS-system) til at indsamle og behandle resultater fra emissionsmålinger under andre betingelser end normal drift. Miljøstyrelsen oplyser, at omkostningerne herved ikke overstiger bagatelgrænsen.

Derudover skal virksomhederne hvert tredje år benytte et målefirma til at foretage målinger af emissioner af dioxiner og furaner (PCDD/F) samt dioxinlignende PCB under opstart og nedlukning, jf. udkastets § 31, stk. 1.

Miljøstyrelsen vurderer, at de otte berørte virksomheder vil have en samlet årlig udgift på 463.000 kr.

På baggrund af ovenstående vurderes det, at de samlede administrative konsekvenser ikke overstiger bagatelgrænsen for forelæggelsen for Regeringens økonomiudvalg på 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.”

Bekendtgørelse om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg

Miljøstyrelsen vurderer, at de foreslåede ændringer ikke medfører administrative eller erhvervsøkonomiske konsekvenser, som overstiger 4 mio. kr.

Bekendtgørelsen har været i præhøring hos Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR), som pr. 10. juli 2026 har følgende kommentar om de administrative konsekvenser for erhvervslivet:

”Administrative konsekvenser:

OBR vurderer, at bekendtgørelsesudkastet ikke medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet og har dermed ikke yderligere kommentarer.”

VOC-bekendtgørelsen

Miljøstyrelsen vurderer, at de foreslåede ændringer ikke medfører administrative eller erhvervsøkonomiske konsekvenser, som overstiger 4 mio. kr.

Bekendtgørelsen har været i præhøring hos Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR), som pr. 10. juli 2026 har følgende kommentar om de administrative konsekvenser for erhvervslivet:

”Administrative konsekvenser:

OBR vurderer, at bekendtgørelsesudkastet ikke medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet og har dermed ikke yderligere kommentarer.”

Bekendtgørelse om forældelse af erstatningskrav mod listevirksomheder m.fl. for skade på menneskers sundhed m.v.

Det vurderes at bekendtgørelsen ikke har administrative eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

EU-retlig implementering

Hovedparten af bekendtgørelsesændringer sker som følge af implementering af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2024/1785/EU om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) og Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald.

Selve direktivet er grundlaget, der sætter den ydre ramme for den fremtidige udvikling af de miljøkrav, der vil blive gældende for de omfattede virksomheder. For de enkelte brancher omfattet af direktivet vil de konkrete BAT-krav blive implementeret via BAT-konklusioner som gennemførelsesretsakter, der fastlægger specifikke miljøkrav for de forskellige omfattede sektorer.

Der er taget udgangspunkt i en minimumsimplementering ved implementering af ændringerne fra direktivet. Direktivets regler om skærpet strafudmåling ved alvorlige miljølovsovertrædelser, og den længere forældelsesfrist i erstatningssager, foreslås også at gælde for virksomheder omfattet af godkendelsesbekendtgørelsens bilag 2.

Miljø OMNIBUS

Kommissionen har den 5. december 2025 fremsat et forslag til direktiv om at ændre en række direktiver, herunder IE-ændringsdirektivet, med henblik på at lette erhvervslivets byrder. Med Kommissionens forslag foreslås visse ændringer, der vil kunne få betydning for IE-ændringsdirektivets regler, der implementeres i Miljøstyrelsens bekendtgørelser. Da omnibussen ikke er vedtaget, implementeres alle dele af det ændrede direktiv pr. 1. februar 2027. Når omnibussen er vedtaget, tages godkendelsesbekendtgørelsen og standardvilkårsbekendtgørelsen op til revision, med henblik på at fjerne de relevante krav omfattet af omnibussen.

Kommissionen foreslår følgende krav fjernet eller ændret:

- Akkrediteret revision (audit) af miljøledelsessystemer tilbagerulles.
- Udarbejdelse af vejledende omstillingsplaner tilbagerulles.
- Offentliggørelse af oplysninger om miljøledelse tilbagerulles.
- Krav om miljøledelse inden 1. juli 2027 udsættes til 1. juli 2030 og virksomheder uden BAT-konklusioner omfattes.
- Der indføres mulighed for at flere anlæg, der kontrolleres af den samme driftsleder eller hører til samme selskab, kan dækkes af ét fælles miljøledelsessystem.
- Krav om en fortegnelse over de farlige stoffer, der findes på eller udledes fra anlægget, en risikovurdering af sådanne stoffers indvirkning på menneskers sundhed og miljøet samt en analyse af mulighederne for at erstatte dem med sikrere alternativer, eller nedbringe udledningen fjernes fra krav til miljøledelsessystemet.
- Det foreslås, at tilføje visse krav om overvågning og krav til vurdering af behovet for at forebygge eller reducere emissioner af farlige stoffer til overgangsbestemmelserne i direktivet, så indførelsen af disse krav følger implementeringen af øvrige krav.
- Listepunkt 2.2 om produktion af jern og stål præciseres.

Kommissionens forslag til miljø omnibus omfatter også forslag til at ændre en række krav i bekendtgørelse om store fyringsanlæg, som implementerer IE-direktivet og i bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg (MCP-bekendtgørelsen).

Kommissionen foreslår, at der gives fleksibilitet til tilsynsmyndighederne ifm. vurderingen af store og mellemstore fyringsanlægs overholdelse af emissionsgrænseværdier, hvor forbrændingen af brændslet sker i en ilt-beriget atmosfære eller med ren ilt (oxy-fuel). Dette er alene en teknisk ændring af vurderingsgrundlaget, der vurderes ikke at medføre mulighed for forøget forurening fra anlæggene. For at muliggøre brintbaserede industrielle processer foreslås det endvidere, at emissionsgrænseværdierne for fyringsanlæg, der fyrer med gas bestående af mere end 20 % brint, bliver fastsat således, at den samlede årlige udledning af NO_x ved forbrænding af brintholdigt brændsel ikke er forøget i forhold til udledningen, der ville være forekommet, hvis anlægget overholdt

emissionsgrænseværdierne for naturgas. Endelig foreslås det, at nedsætte hyppigheden af emissionsmålinger for visse nødstrømsgeneratorer med en nominel indfyret termisk effekt på større end eller lig med 20 MW.

Miljømæssige konsekvenser

Godkendelsesbekendtgørelsen

Der er foretaget miljøvurdering af ændringerne til bekendtgørelsen, jf. lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter.

Miljøstyrelsen har i 2023 foretaget en screening for miljøvurderingspligt i forbindelse med tilføje af et listepunkt for perlit. [Høringsdetaljer - Høringsportalen](#). I afgørelsen af 18. april 2023 har Miljøstyrelsen vurderet, at denne ændring ikke medfører væsentlige indvirkninger på miljøet. Denne ændring er derfor ikke medtaget i miljøvurderingen af ændringerne, der implementerer IE-direktivet.

Bekendtgørelsen forventes ikke at ændre på den beskyttelse af natur og miljø samt menneskers sundhed, som der er ved den nuværende regulering. Miljørapporten er tilgængelig på Høringsportalen.

Standardvilkårsbekendtgørelsen, Affaldsforbrændingsbekendtgørelsen, Bekendtgørelse om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg og VOC-bekendtgørelsen

Der er foretaget miljøvurderinger af bekendtgørelserne samt de foreslåede ændringer, jf. lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter.

Bekendtgørelserne samt de foreslåede ændringer vurderes ikke at medføre negative konsekvenser for miljøet.

Miljørapporterne er tilgængelige på Høringsportalen.

Bekendtgørelse om forældelse af erstatningskrav mod listevirksomheder m.fl. for skade på menneskers sundhed m.v.

Bekendtgørelsen fastlægger, at dansk rets almindelige erstatningsansvar gælder for skade på menneskers sundhed som følge af en overtrædelse af regler, der gennemfører IE-direktivet. Endvidere indeholder bekendtgørelsen bestemmelser om forældelse af krav på erstatning mod listevirksomheder m.fl. for skade på menneskers sundhed, der fraviger dansk rets almindelige forældelsesregler.

Bekendtgørelsen vurderes derfor hverken at have positive eller negative miljø- og naturmæssige konsekvenser.

Ikrafttrædelsesdato

Bekendtgørelsen forventes at træde i kraft den 1. februar 2027.

Høringssvar

Bekendtgørelsesudkastet er sendt i høring hos de parter, der fremgår af vedlagte liste.

Tekniske spørgsmål til bekendtgørelsesudkastene kan rettes til bekendtgørelsens kontaktperson, som fremgår af nedenstående oversigt med angivelse af j. nr. 2026-69863 i emnefeltet.

Eventuelle juridiske spørgsmål kan rettes til Kristina Agerbæk Riber, kragr@mst.dk eller Elisabeth Bergstrøm Eggersen, elbee@mst.dk.

Bekendtgørelse	Kontaktperson	Tlf.	Mail
Bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed (Godkendelsesbekendtgørelsen)	Sara Ane Juhl Zachhau	21642719	saanz@mst.dk
	Mette Lumbye Sørensen	22351810	melso@mst.dk
Bekendtgørelse om standardvilkår i godkendelse af listevirksomhed (Standardvilkårsbekendtgørelsen)	Mette Lumbye Sørensen	22351810	melso@mst.dk
Bekendtgørelse om anlæg, der forbrænder affald (Affaldsforbrændingsbekendtgørelsen)	Anne Jensen	22351195	annje@mst.dk
Bekendtgørelse om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg	Anne Jensen	22351195	annje@mst.dk
Bekendtgørelse om anlæg og aktiviteter, hvor der bruges organiske opløsningsmidler (VOC-bekendtgørelsen)	Anne Jensen	22351195	annje@mst.dk
Bekendtgørelse om anlæg, hvor der fremstilles titandioxid (Titandioxidbekendtgørelsen)	Sara Ane Juhl Zachhau	21642719	saanz@mst.dk
Bekendtgørelse om forældelse af erstatningskrav mod listevirksomheder m.fl. for skade på menneskers sundhed m.v.	Kristina Agerbæk Riber	24957618	kragr@mst.dk
	Elisabeth Bergstrøm Eggersen	20329926	elbee@mst.dk
Bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg (MCP-bekendtgørelsen)	Anne Jensen	22351195	annje@mst.dk

Høringssvar bedes sendt pr. e-mail til Miljøstyrelsen (mst@mst.dk) **senest den 20. november 2026** med angivelse af j.nr. 2026-69863 i emnefeltet og med kopi til Sara Zachhau på e-mailadressen saanz@mst.dk.

De modtagne høringssvar, herunder afsenders navn og mailadresse, vil blive offentliggjort på Høringsportalen. Hvis høringssvaret indeholder

personoplysninger, behandler Miljøstyrelsen disse på følgende måde: [Høringer - Miljøstyrelsen](#).

Med venlig hilsen

Sara Ane Juhl Zachhau
Miljø og Produktion
+45 21 64 27 19
saanz@mst.dk

Bilag til høringsbrev over udkast til ændring af 8 bekendtgørelser

Kort gennemgang af centrale ændringer/det centrale indhold i de enkelte bekendtgørelser.

Bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed (Godkendelsesbekendtgørelsen)

Implementering af IE-direktivet

Ændringerne til godkendelsesbekendtgørelsen foretages for at implementere det reviderede IE-direktiv, der trådte i kraft den 4. august 2024. Der foretages desuden en række ændringer, der gennemfører bestemmelser fra det tidligere direktiv, hvor der er behov for præcisering. Ændringerne vedrører som udgangspunkt bilag 1-virksomheder.

De væsentligste ændringer til IE-direktivet kan opdeles i fem hovedtemaer:

1. Fremme af innovation og industriel omstilling

Fleksibilitet i godkendelser/tilladelser vil tillade virksomheder at teste og anvende nye teknikker samt lette den gennemgribende industrielle omstilling. Virksomheder omfattet af direktivet vil skulle udvikle omstillingsplaner, der beskriver, hvordan deres anlæg vil udvikle sig mod dekarbonisering, nul forurening og cirkulær økonomi.

2. Mere effektiv regulering

En række af ændringerne til direktivet, har til formål at sikre mere effektiv regulering af de omfattede virksomheder. Ændringerne omhandler bl.a. regler om fastsættelse af emissionsgrænseværdier samt ensretning i vurderingen af overholdelse heraf.

3. Nye og stærkere midler til ressourceeffektivitet, cirkulær økonomi og brugen af mindre farlige kemikalier

Direktivets formål udvides til at omfatte forbedring af ressourceeffektivitet samt cirkulær økonomi og dekarbonisering. Dette udmøntes i direktivet med bl.a. nye regler om miljøpræstationer, miljøledelse og substitution af farlige kemikalier.

4. Forbedrede Aarhus rettigheder (offentlighedens adgang til miljøoplysninger)

Med det nye direktiv får offentligheden bedre adgang til miljødata og øgede muligheder for at deltage i beslutningsprocesserne for IED-godkendelser. Myndighederne får tildelt flere beføjelser til at suspendere ikke-overholdende installationer.

5. Udvidelse af direktivets anvendelsesområde.

Direktivets anvendelsesområde udvides ved tilføjelse af nye listepunkter til direktivets bilag 1, samt ændring af enkelte eksisterende listepunkter.

Der er foretaget væsentlige ændringer til godkendelsesbekendtgørelsen, herunder ændringer til bekendtgørelsens struktur og kapitelinddeling. Nedenstående skema angiver den nye kapitelinddeling, samt hvilke kapitler og bilag, der er ændret. De konkrete ændringer uddybes nedenfor.

Kapitel	Ændringer
Kapitel 1: Anvendelsesområde	Ændret
Kapitel 2: Godkendelsespligt	Ingen indholdsmæssige ændringer
Kapitel 3: Myndighedskompetencen	Ingen indholdsmæssige ændringer
Kapitel 4: Ansøgning om godkendelse	Ændret
Kapitel 5: Særlige sagsbehandlingsregler som følge af servicedirektivet	Ingen indholdsmæssige ændringer
Kapitel 6: Grænseoverskridende virkninger i forbindelse med godkendelse	Ændret
Kapitel 7: Basistilstandsrapport	Ingen indholdsmæssige ændringer
Kapitel 8: Forholdet til miljøvurdering af konkrete projekter	Ingen indholdsmæssige ændringer
Kapitel 9: Forudgående offentlighed i forbindelse med godkendelse af bilag 1-virksomheder	Ændret
Kapitel 10: Afgørelse om godkendelse	Ændret
Kapitel 11: Særregler ved godkendelse af bilag 1-virksomheder	Ændret
Kapitel 12: Særregler om BAT indarbejdet som standardvilkår ved godkendelse af bilag 1-virksomheder	Ændret
Kapitel 13: Særregler om BAT ved godkendelse og revurdering af bilag 2-virksomheder	Ingen indholdsmæssige ændringer
Kapitel 14: Fællesregler for bilag 1 og bilag 2-virksomheder	Ingen indholdsmæssige ændringer
Kapitel 15: Særregler om godkendelse af bilag 2-virksomhed	Ingen indholdsmæssige ændringer
Kapitel 16: Revurdering af godkendelser	Ændret
Kapitel 17: Dispensation for bilag 1-virksomheder i tilfælde af kriser	Nyt kapitel
Kapitel 18: Myndighedernes opgaver vedrørende bilag 1-virksomheder	Nyt kapitel
Kapitel 19 (tidligere 17): Ophør af bilag 1-virksomheder	Ingen indholdsmæssige ændringer
Kapitel 20 (tidligere 18): Offentliggørelse af data	Ændret
Kapitel 21 (tidligere 19): Administrative bestemmelser og klage over afgørelser	Ændret
Kapitel 22 (tidligere 20): Straf	Ændret
Kapitel 23 (tidligere 21): Ikrafttrædelse og overgangsbestemmelser	Ændret

Bilag 1: Liste over godkendelsespligtig virksomhed, jf. § 2, nr. 6	Ændret
Bilag 2: Liste over godkendelsespligtig virksomhed, jf. § 2, nr. 7	Ændret
Bilag 3: Oplysningskrav ved ansøgning om godkendelse af bilag 1-virksomhed	Ændret
Bilag 4: Oplysningskrav ved ansøgning om godkendelse af bilag 2-virksomhed	Ændret
Bilag 5: Kriterier for fastlæggelse af BAT for virksomheder omfattet af bilag 1, jf. § 30	Ændret
Bilag 6: Kriterier for fastlæggelse af BAT for virksomheder omfattet af bilag 2, der ikke er omfattet af et eller flere afsnit i bilag til bekendtgørelse om standardvilkår i godkendelse af listevirksomhed, jf. § 46	Ingen ændringer
Bilag 7: Basistilstandsrapport jf. § 17, og ophør af aktiviteter, jf. § 87	Ingen ændringer
Bilag 8: Principper, der skal overholdes, når der gives dispensation (lempelser), jf. § 36, stk. 2 og § 43, stk. 1.	Nyt bilag
Bilag 9: Vilkår til miljødelse, herunder omstillingsplan, offentliggørelse og revision, jf. § 27, stk. 1, nr. 12	Nyt bilag

Kapitel 1:

§ 2 om definitioner

Der er tilføjet en række definitioner fra ændringsdirektivet, samt relevante definitioner fra det oprindelige IE-direktiv.

Kapitel 4:

§ 6, stk. 9 om ansøgninger, vedrørende udledning af forurenende stoffer via et renseanlæg

Se bemærkninger under § 28.

Kapitel 6:

§§ 12-16 om grænseoverskridende virkninger i forbindelse med godkendelse

Reglerne om grænseoverskridende virkninger i kapitel 6 ændres væsentligt. Der tilføjes regler om godkendelsesmyndighedens opgaver i forbindelse med godkendelse af aktiviteter, der kan give anledning til grænseoverskridende forurening. Yderligere beskrives Miljøstyrelsens forpligtelser i samarbejdet med berørte EU/EØS-lande. Ændringerne følger af både det oprindelige IE-direktiv og ændringsdirektivet.

Kapitel 9:

§ 20 om forudgående offentlighed i forbindelse med godkendelse af bilag 1-virksomheder

For at sikre beskyttelsen af menneskers sundhed og miljøet som helhed, er der behov for koordinering med anden relevant EU-lovgivning. Det er derfor tilføjet, at der i forbindelse med afgørelser efter miljøbeskyttelseslovens § 33, skal foretages

en høring af myndigheder med ansvar for overholdelse af EU-regulering om miljøet.

Kapitel 10:

Strukturen af kapitlet er ændret. Kapitlet indeholder reglerne om indholdet af en miljøgodkendelse. Der er foretaget en opdeling, så de krav, der udelukkende retter sig mod bilag 1-virksomheder er samlet i § 27.

§ 22 om generelle principper for godkendelse

Regler om, at godkendelsesmyndigheden skal sikre, at brugen og hvor det er muligt, produktionen af vedvarende energi fremmes, samt at materielle ressourcer og vand anvendes effektivt indsættes i § 22, stk. 2.

§ 27 om særregler om godkendelsens indhold (vilkår) for bilag 1-virksomheder

Væsentlige tilføjelser fra IE-direktivet er:

- Miljøgodkendelser skal i relevant omfang indeholde vilkår om grænseværdier for miljøpræstationer. Kravet indsættes i § 27, stk. 1, nr. 6
- Virksomhederne skal udarbejde og gennemføre et miljøledelsessystem i overensstemmelse med bilag 9 og relevante BAT-konklusioner senest den 1. juli 2027. Regler herom, samt regler om offentliggørelse og revision indføres i § 27, stk. 1, nr. 12, § 27, stk. 2 – 7 samt bilag 9.
- Krav om at virksomhederne skal udarbejde omstillingsplaner tilføjes i § 27, stk. 5 og 6 og bilag 9.

Vedr. miljøledelse og omstillingsplaner

IE-direktivets artikel 14a stiller krav om, at virksomhederne skal implementere et miljøledelsessystem, der skal offentliggøres oplysninger herom og eksternt auditeres hvert tredje år af et akkrediteret overensstemmelsesvurderingsorgan eller miljøverifikator med henblik på at forbedre virksomhedernes miljøpræstation. Kravet træder i kraft fra den 1. juli 2027. Virksomhederne skal yderligere udarbejde og inkludere en vejledende omstillingsplan i virksomhedens miljøledelsessystem.

§ 28 om periodisk monitoring af jord, overfladevand og grundvand

Hyppigheden for monitoring af jord, overfladevand og grundvand ændres, således monitoring skal finde sted mindst hvert 4. år for grundvand og mindst hvert 9. år for jord. Dette er ændret i § 28, stk. 2.

§ 29 om tilslutning af spildevand til rensningsanlæg, der ikke er omfattet af § 28, stk. 3 i miljøbeskyttelsesloven

IE-direktivets artikel 15, stk. 1 præciserer betingelserne for, at der kan tages hensyn til effekten af et nedstrøms spildevandsrensingsanlæg i forbindelse med fastsættelsen af emissionsgrænseværdier for udledning af forurenende stoffer. Regler om indirekte udledning til rensningsanlæg, hvor tilslutningen ikke er omfattet af en tilslutningstilladelse efter § 28, stk. 3 i miljøbeskyttelsesloven tilføjes derfor i § 29. Denne bestemmelse udfærdiges i samspil med reglerne i bekendtgørelse om spildevandsplanen og spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4 (spildevandsbekendtgørelsen), idet tilslutningstilladelser for bilag 1-virksomheder omfattet af

spildevandsbekendtgørelsen også er omfattet af de nye regler i det reviderede IE-direktiv.

Kapitel 11:

§ 32 om emissionsgrænseværdier

EU-Kommissionen har opgjort, at op mod 80 % af de fastsatte emissionsgrænseværdier i godkendelser ligger på den højeste og mindst krævende værdi inden for emissionsintervallerne (BAT-AEL) fastlagt i BAT-konklusionerne, og uden at tage hensyn til et givent anlægs potentiale til at opnå lavere emissionsniveauer ved brug af BAT.

IE-direktivets artikel 15, stk. 3 beskriver fastsættelsen af emissionsgrænseværdier. Med det opdaterede direktiv indføres derfor, at fastsættelse af emissionsgrænseværdier i godkendelser skal tage udgangspunkt i den laveste og mest ambitiøse ende af emissionsintervallerne fastlagt i BAT-konklusionerne og ved brug af BAT. Direktivet angiver yderligere, at emissionsgrænseværdierne skal baseres på en vurdering foretaget af driftslederen på IE-anlægget.

Det er derfor tilføjet i § 32, stk. 1 og 2, at godkendelsesmyndigheden fastsætter de strengeste, opnåelige emissionsgrænseværdier, der kan opnås ved anvendelse af BAT, samt at emissionsgrænseværdierne baseres på en vurdering foretaget af driftslederen.

§ 33 om miljøpræstationer

IE-direktivets artikel 15, stk. 4 angiver, at godkendelsesmyndigheden skal fastsætte bindende intervaller for miljøpræstationer som fastsat i BAT-konklusionerne samt bindende grænseværdier for miljøpræstationer vedrørende vand og vejledende niveauer for miljøpræstationer vedrørende affald og ressourcer bortset fra vand, som ikke er miljømæssigt mindre strenge end de bindende intervaller, forudsat at den nedre ende af det obligatoriske interval sikres. Kravet er gennemført i bekendtgørelsens § 33.

§§ 34-35 om vurdering af overholdelse

EU-Kommissionen har vurderet, at der har været en vis ulighed i tilgangene til vurdering af overholdelsen af emissionsgrænseværdier. Der er i IE-direktivets artikel 15a fastsat fælles regler for vurdering af overholdelsen af emissionsgrænseværdier fastlagt i de enkelte godkendelser og validering af måleresultater for emissioner til både luft og vand.

Den konkrete metode til vurdering af overholdelse af emissionsgrænseværdier under normale driftsbetingelser for emissioner til vand og periodiske emissioner til luft fastsættes i en gennemførelsesretsakt, der forventes at blive vedtaget i EU i slutningen af 2026. Metoden til vurdering af overholdelse af emissionsgrænseværdier for kontinuerlige emissioner til luft er udskudt af EU-Kommissionen til efter 2028, da der endnu ikke er opnået enighed mellem EU-landene om metoden.

Direktivets regler om vurdering af overholdelse er implementeret i bekendtgørelsens §§ 34-35.

Der tages forbehold for lovtekniske ændringer af § 34, særligt hvis gennemførelsesretsakten når at blive vedtaget, inden offentliggørelse af bekendtgørelsen.

§§ 36-39 om fravigelse af BAT-konklusioner

Muligheden for at fravige fra BAT-AEL'er videreføres i det opdaterede IE-direktiv. Der kommer en tilsvarende mulighed for at fravige fra de bindende intervaller for miljøpræstationer eller grænseværdier for miljøpræstationer. Muligheden for at fravige fra BAT-konklusioner er angivet i IE-direktivets artikel 15, stk. 5 og 6.

Det er i præamblen til det ændrede direktiv angivet, at betingelserne for dispensationer fra emissionsgrænseværdier bør skærpes, og at dispensationer regelmæssigt skal revurderes. Det skal med de nye regler sikres at gennemførslen af dispensationer fra emissionsgrænseværdier harmoniseres i EU.

Bekendtgørelsens regler om dispensationer fra BAT-AEL'er ændres i § 36. Reglerne omfatter oplysningskrav i forbindelse med ansøgningen om dispensation, krav om, at afgørelser om fravigelse af BAT-AEL'er skal revurderes hvert 4 år samt krav om, at dispensationen ikke må forsage væsentlig forurening i strid med miljøkvalitetsnormer. Der indføres desuden principper for cost-benefit vurderingen, der skal foretages i forbindelse med fravigelse af BAT-AEL'er. Principperne indføres i bilag 8.

IE-direktivets artikel 16, stk. 4 indfører krav om, at i de tilfælde, hvor en virksomhed får en lempelse skal koncentrationen af stoffet overvåges i recipientmiljøet, hvis lempelsen vil få en kvantificerbar eller målbar indvirkning på miljøet, se §§ 81 og 82 om overvågning af recipientmiljøet i kapitel 18 om myndighedernes opgaver vedrørende bilag 1-virksomheder.

Der tilføjes regler om dispensationer fra de bindende intervaller for miljøpræstationer eller grænseværdier for miljøpræstationer i bekendtgørelsens § 37.

Det præciseres i § 39, at godkendelsesmyndigheden skal fastsætte vilkår, der er strengere end anvendelse af BAT, hvis miljøkvalitetsnormer kræver det.

Tilsvarende indfører IE-direktivets artikel 18 krav om, at der også skal ske overvågning, hvis en virksomhed har fået fastsat skærpede krav, hvis mængden af forurenende stof, som virksomheden har udledt, vil få en kvantificerbar eller målbar indvirkning på miljøet, se 81 og 82 om overvågning af recipientmiljøet i kapitel 18 om myndighedernes opgaver vedrørende bilag 1-virksomheder.

§ 40 om midlertidig dispensation for emissionsgrænseværdier og miljøpræstationer

IE-direktivets artikel 27b giver mulig for, at godkendelsesmyndigheden kan dispensere fra emissionsgrænseværdier og miljøpræstationer fastlagt i BAT-konklusioner i forbindelse med afprøvning af ny teknik. Dette er gennemført i bekendtgørelsens § 40.

§ 41 om kvalitetskontrol af laboratorier

Der er tilføjet krav til kvalitetskontrollen af de laboratorier, der forestår overvågningen af emissioner. Kravet implementerer IE-direktivets artikel 16, stk. 3.

Kapitel 12:

§§ 43-44 om fravigelse af standardvilkår der indarbejder BAT-konklusioner

Der er indsat regler svarende til §§ 36-37 om fravigelse af BAT-konklusioner, når disse er indarbejdet i standardvilkår.

§ 45 om midlertidig dispensation for emissionsgrænseværdier og miljøpræstationer i standardvilkår

Der er indsat regler svarende til § 40 om midlertidig dispensation for emissionsgrænseværdier og miljøpræstationer i standardvilkår.

Kapitel 16:

§§ 58-59 om revurdering

Der er foretaget ændringer af IE-direktivets artikel 21 vedrørende revurdering. Disse ændringer er tilføjet til §§ 58 og 59, og supplerer de eksisterende krav i bekendtgørelsen samt § 41a i miljøbeskyttelsesloven. §§ 58 og 59 præciserer derudover direktivets eksisterende krav til revurdering.

§ 60, stk. 2 om forlængelse af frist for overholdelse af BAT-konklusioner

IE-direktivets artikel 27c giver mulighed for at forlænge fristen til overholdelse af BAT-konklusioner ved anvendelse af ny teknik til seks år. Denne mulighed tilføjes i § 60, stk. 2. Der tilføjes desuden en mulighed for at fastsætte vejledende værdier for miljøpræstationer forbundet med ny teknik.

§§ 68-69 om gennemgribende industriel omstilling.

I præamblerne til det ændrede IE-direktiv, er det angivet, at den kompetente myndighed bør have mulighed for at give driftsledere tilstrækkelig tid til at gennemføre gennemgribende industriel omstilling. IE-direktivets artikel 27e indeholder derfor mulighed for forlængelse af fristen for overholdelse af BAT-konklusioner eller dispensere fra kravet om BAT-revurdering i forbindelse med en gennemgribende industriel omstilling. Dette er gennemført i bekendtgørelsens §§ 68-69.

Tilsynsmyndigheden skal offentliggøre afgørelse om forlænget tidsfrist for overholdelse af BAT-konklusioner efter § 68 og dispensation fra krav om BAT-revurdering på Digital MiljøAdministration.

Kapitel 17:

§§ 71-80 om dispensation for bilag 1-virksomheder i tilfælde af kriser

IE-direktivets artikel 15, stk. 7 giver mulighed for, at den kompetente myndighed i tilfælde af krise som følge af ekstraordinære omstændigheder kan fastsætte mindre strenge emissionsgrænseværdier, eller grænseværdier og bindende intervaller for miljøpræstationer fastlagt i BAT-konklusioner, forudsat at der ikke forsages væsentlig forurening, og at alle foranstaltninger, der medfører mindre forurening er udtømt.

Dette kan ske i tilfælde af kriser, som hverken operatøren eller medlemsstaten har kontrol over, og som fører til alvorlige forstyrrelser eller knaphed for så vidt angår energiforsyning eller væsentlige ressourcer, materialer eller udstyr, der er nødvendige for at sikre væsentlige samfundsinteresser, såsom energiforsyningssikkerhed, folkesundheden eller den offentlige sikkerhed. Miljøministeren beslutter, hvornår der foreligger en krisesituation og Miljøstyrelsen offentliggør ministerens beslutning på mst.dk. Herefter kan bilag 1-virksomheder ansøge tilsynsmyndigheden om dispensation fra emissionsgrænseværdier og grænseværdier for miljøpræstationer.

Dispensation kan alene meddeles, hvis der ikke forårsages væsentlig forurening og alle foranstaltninger, der medfører mindre forurening, er udtømt. Europa-Kommissionen kan gøre indsigelse inden for to måneder. Miljøstyrelsen orienterer tilsynsmyndigheden herom.

Regler om, at tilsynsmyndigheden kan dispensere fra emissionsgrænseværdier og grænseværdier for miljøpræstationer i tilfælde af kriser indsættes derfor i bekendtgørelsens §§ 71-80.

Kapitel 18

§§ 81-82 om overvågning i recipientmiljøet

IE-direktivets artikel 16, stk. 4 og artikel 18 indfører krav om overvågning, når hhv. en lempelse eller skærpelse vil få en kvantificerbar eller målbar indvirkning på miljøet, se afsnit om §§ 36-39 om fravigelse af BAT-konklusioner.

Det fastlægges i § 81, at Miljøstyrelsen tilrettelægger og foretager overvågningen på baggrund af oplysninger fra godkendelses- og tilsynsmyndigheden. Oplysningerne skal efter § 82 fremgå af myndighedens bilag til sagen og sendes digitalt til Miljøstyrelsen. Styrelsen kan anmode godkendelses- og tilsynsmyndigheden om at tilvejebringe yderligere oplysning.

§§ 83-86 om myndighedernes underretning

Der indsættes regler om tilsynsmyndighedens forpligtelser i forbindelse med manglende overholdelse af godkendelsesvilkår i §§ 83 og 86 samt i forbindelse med hændelser og uheld i §§ 84-85. Reglerne gennemfører ændringerne til IE-direktivets artikel 7 og 8.

Kapitel 20

§§ 88 og 91 om registrering og offentliggørelse af data

Der er foretaget en række ændringer til IE-direktivets artikel 24, der har til hensigt at sikre øget offentlig inddragelse i beslutningsprocesser herunder muligheden for at deltage i udstedelsen eller ajourføringen af godkendelsesvilkår.

Regler om øget offentlig inddragelse, samt offentlighedens adgang til miljødata indsættes i §§ 88 og 91.

Det betyder at fremadrettet skal godkendelses- og tilsynsmyndigheden registrere og offentliggøre følgende på Digital MiljøAdministration:

- Lempelse af bindende intervaller for miljøpræstationer eller grænseværdier for miljøpræstationer

- Dispensationer meddelt i en krisesituation
- Virksomhedernes egenkontrol af overvågning af emissioner
- Foranstaltninger, som virksomheden har truffet ved definitivt driftsophør

§ 92 om Miljøstyrelsens indberetning af data til EU-kommissionen.

Det præciseres i godkendelsesbekendtgørelsen, at Miljøstyrelsen har en forpligtelse til at forsyne EU-Kommissionen med repræsentative data.

§ 93 om udarbejdelse af systemer til elektroniske miljøgodkendelser

På baggrund af IE-direktivets artikel 5, stk. 4 indsættes et krav om, at Miljøstyrelsen skal udarbejde systemer til elektroniske miljøgodkendelser senest den 31. december 2035.

Kapitel 21

§ 95, stk. 6 om klageadgang ved afgørelse om dispensation i tilfælde af kriser.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 92, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser, der enkeltvis er af mindre betydning for miljøbeskyttelsen, ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. Da det forventes, at de krisesituationer der kan give anledning til dispensationen vil forekomme meget sjældent, dispensationen er af kortvarig karakter, og at dispensationen alene kan meddeles, hvis der ikke herved forårsages væsentlig forurening, vurderes afgørelsen om dispensation af være af mindre betydning for miljøbeskyttelsen. Europa-Kommissionen har desuden indsigelsesmulighed i forhold til meddelte dispensationer.

Klageadgangen i forhold til dispensationsafgørelser meddelt efter § 35 f, stk. 1 i miljøbeskyttelsesloven afskæres derfor.

Kapitel 22

§ 97 om straf

I IE-direktivets artikel 79 stilles der krav om, at der skal fastsættes regler om straf i tilfælde af overtrædelser af direktivets bestemmelser.

Straffene skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne, og have afskrækkende virkning. Ved fastsættelse af straffene skal der bl.a. tages hensyn til den befolkning eller det miljø, der er berørt af overtrædelserne, under hensyntagen til overtrædelsens indvirkning på målet om at opnå et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet. Straffene skal fratage dem, der har begået overtrædelserne, de økonomiske gevinster, der har været ved deres overtrædelse.

For de mest alvorlige overtrædelser begået af en juridisk person, skal den maksimale størrelse af bøderne mindst udgøre 3 % af driftslederens årlige omsætning i regnskabsåret før året, hvor bøden blev pålagt.

Direktivets regler om sanktioner er gennemført i bekendtgørelsens i § 97.

Kapitel 23

§§ 99-104 overgangsbestemmelser for bilag 1-virksomheder som følge af det ændrede IE-direktiv.

Direktivet indeholder en lang række overgangsbestemmelser, som er implementeret i §§ 99-104. Overgangsbestemmelserne er både knyttet til de forskellige aktiviteter (virksomheder), der indføres i forskellige tempi, og til de forskellige nye krav fra direktivet, der ligeledes indføres i forskellige tempi. § 99 gælder for alle aktiviteter omfattet af IE-direktivet, og bestemmer, at de oplyste bestemmelser om miljøpræstationer som udgangspunkt først finder anvendelse, når en virksomhed revurderes som følge af en ny BAT-konklusion.

§ 100 vedrører aktiviteter, som allerede var omfattet af IE-direktivet, og bestemmer, at de oplyste bestemmelser om visse godkendelsesvilkår, strengeste opnåelige emissionsgrænseværdier ved anvendelse af BAT, tilslutningstilladelser, vurdering af overholdelse og overvågning i recipientmiljøet først finder anvendelse, når der udstedes nye godkendelser, ved udvidelser og ændringer eller ved revurdering, og uanset senest den 1. september 2036.

§ 101 vedrører ændringerne i aktiviteterne på bilag 1, som er aktiviteter omfattet af listepunkt 2.3, litra aa (forarbejdning af jernmetaller: koldvalsning) og 6.2. (efterbehandling af tekstilfibre og tekstiler), og som ikke i forvejen var godkendt bilag 1-virksomhed. Omfattede virksomheder skal godkendes efter de nye regler med undtagelse af de bestemmelser om miljøpræstationer, der er oplyst i § 99, senest den 1. juli 2030.

§ 102 vedrører de helt nye aktiviteter på bilag 1, som er aktiviteter omfattet af listepunkt 1.4 (pyrolyse), listepunkt 2.7 (fremstilling af batterier) og listepunkt 2.3, litra b og ba (forarbejdning og smedning af jern) og listepunkt 3.6 (udvinding af malme). Omfattede virksomheder skal godkendes eller revurderes efter de nye regler, med undtagelse af de bestemmelser om miljøpræstationer, der er oplyst i § 99, inden for fire år efter offentliggjorte BAT-konklusioner eller senest den 1. september 2034.

§§ 103-104 vedrører allerede meddelte dispensationer, der forbliver gyldige, indtil dispensationen eller virksomheden revurderes, eller dispensationen udløber.

Bilag 1: Liste over godkendelsespligtig virksomhed, jf. § 2, nr. 6

Direktivets bilag 1 er implementeret i godkendelsesbekendtgørelsens bilag 1. Der er derfor foretaget en række ændringer til bilag 1. De væsentligste ændringer omfatter tilføjelsen af listepunkter for fremstilling af batterier (2.7), koldvalsning og smedning med smedepresser (2.3.aa og 2.3.ba) samt udvinding af malme i industrielt omfang (3.6). Desuden får fremstilling af brint ved elektrolyse af vand et selvstændigt listepunkt 6.6 med en kapacitetsgrænse på mere end 50 tons/dag. Fremstilling af brint ved elektrolyse er i dag omfattet af godkendelsespligt under listepunkt 4.2 a) ii) om fremstilling af uorganiske kemikalier, når fremstillingen er i industriel målestok.

Se også afsnit om øvrige ændringer "Listepunkt for fremstilling af brint ved elektrolyse" på godkendelsesbekendtgørelsens bilag 2.

Derudover er der foretaget en række mindre ændringer af eksisterende listepunkter.

Bilag 3: Oplysningskrav ved ansøgning om godkendelse af bilag 1-virksomhed

Der er foretaget en række ændringer til bilag 3 vedr. oplysningskravene ved ansøgning om godkendelse af bilag 1-virksomhed.

Ændringerne omfatter bl.a. oplysningskrav ved ansøgning om lempelser fra BAT-AEL'er eller lempeligere bindende intervaller for miljøpræstationer eller grænseværdier for miljøpræstationer. Det er desuden præciseret hvilke emissionsoplysninger ansøgningen skal indeholde, særligt for luftemissioner. Yderligere fjernes henvisningen til "Listen over uønskede stoffer", der ikke længere opdateres. Der henvises i stedet til de stoffer, der opfylder kriterierne i artikel 57, i forordning (EF) nr. 1907/2006, og stoffer, der er omfattet af de begrænsninger, der er omhandlet i bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006.

Bilag 5: Kriterier for fastlæggelse af BAT for virksomheder omfattet af bilag 1, jf. § 30

Kriterierne for fastlæggelse af BAT for aktiviteter, der ikke er omfattet af en BAT-konklusion opdateres på bilag 5.

Bilag 8: Principper, der skal overholdes, når der gives dispensation (lempelser), jf. § 36, stk. 2 og § 43, stk. 1.

Der indsættes et nyt bilag indeholdende generelle principper for meddelelse af dispensation for emissionsgrænseværdier. Principperne omhandler omkostninger og miljøfordele ved overholdelse af emissionsniveauer og retter sig både mod ansøger og myndighed. Bilaget implementerer IE-direktivets bilag II.

Bilag 9: Vilkår til miljøledelse, herunder omstillingsplan, offentliggørelse og revision, jf. § 27, stk. 1, nr. 12

Bilag 9 gennemfører dele af IE-direktivets artikel 14a. Se nærmere ved beskrivelsen af ændringerne til § 27.

Øvrige ændringer

Listepunkt for produktion af perlit

Der tilføjes et nyt listepunkt i bekendtgørelsens bilag 2 for forarbejdning af perlit (B 207), således at virksomheder med denne type forarbejdning bliver omfattet af kravet om miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, jf. lovens § 35.

Ændringen har baggrund i en kommunes henvendelser til Miljøministeriet om en virksomhed med denne type produktion og Miljøstyrelsens tilknyttede overvejelser om, at forarbejdning af perlit forureningsmæssigt kan sammenlignes/sidestilles med andre typer af aktiviteter, der i dag er omfattet af godkendelsespligt. De afledte miljøforhold, herunder især støj- og støvemissioner, fra produktion af ekspanderet perlit vil således efter styrelsens opfattelse kunne være af samme karakter som ved produktion af tørret og til dels brændt kalk og leca, der i dag er omfattet af krav om miljøgodkendelse.

§ 117 om ansøgningsfrist for virksomheder omfattet af listepunkt B 207.

I tilknytning til det nye listepunkt B 207 fastsættes, at allerede eksisterende virksomheder med en sådan produktion skal ansøge om miljøgodkendelse senest den 1. februar 2028.

Listepunkt for fremstilling af brint ved elektrolyse

Der tilføjes et nyt listepunkt i bekendtgørelsens bilag 2 for fremstilling af brint ved elektrolyse af vand, når produktionskapaciteten er 50 tons pr. dag og derunder, og hvor fremstillingen kan give anledning til væsentlig forurening (D 213), således at virksomheder med denne type produktion bliver omfattet af kravet om miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, jf. lovens § 35.

Ændringen er afledt af det ændrede IE-direktiv, der medfører, at produktion af brint ved elektrolyse, med en produktionskapacitet på under 50 tons pr. dag ikke længere er omfattet af bilag 1. Anlæg, der tidligere var omfattet af listepunkt 4.2.a)ii) men har en produktionskapacitet på 50 tons pr. dag og derunder, og hvor fremstillingen kan give anledning til væsentlig forurening, vil fremover blive omfattet af det nye listepunkt på bilag 2.

Der er tilføjet en overgangsbestemmelse i §§ 105-106, hvor virksomheder, der går fra bilag 1 til bilag 2, bevarer deres 8-årige retsbeskyttelse, og skal have ændret deres listepunkt og godkendelse til bilag 2, når de skal revurderes. Der er også givet en mulighed for, at virksomhederne kan anmode tilsynsmyndigheden om at blive bilag 2-virksomhed før, det er tid til revurdering. De virksomheder, der udgår af bilag 1, skal ikke overholde de nye krav fra det reviderede IE-direktiv. Der er også overgangsbestemmelser for virksomheder på listepunkt 4.2.a)ii), der potentielt ændrer listepunkt til 6.6. på bilag 1 og til de virksomheder, der potentielt helt kan udgå fra listerne på godkendelsesbekendtgørelsen.

Bilag 4: Oplysningskrav ved ansøgning om godkendelse af bilag 2-virksomhed

Der er foretaget en række konsekvensrettelser af bilag 4 vedr. oplysningskravene ved ansøgning om godkendelse af bilag 2-virksomhed. Henvisningen til "Listen over uønskede stoffer" fjernes, da listen ikke længere opdateres. Der henvises i stedet til de stoffer, der opfylder kriterierne i artikel 57, i forordning (EF) nr. 1907/2006, og stoffer, der er omfattet af de begrænsninger, der er omhandlet i bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006.

Bekendtgørelse om standardvilkår i godkendelse af listevirksomhed (Standardvilkårsbekendtgørelsen)

Standardvilkårsbekendtgørelsen fastsætter standardvilkår ved miljøgodkendelse efter bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed for virksomheder omfattet af bilagene til standardvilkårsbekendtgørelsen.

Direktiv implementering, Foderstofvirksomheder på bilag 2 og bilag 3

I 2021 blev en række, men ikke alle, af BAT-konklusionerne for listepunkt 6.4 b ii) -9 Foderstofvirksomheder omsat til standardvilkår og overført til standardvilkårsbekendtgørelsen.

Blandt andre BAT-konklusioner om miljøledelse blev overført til standardvilkårsbekendtgørelsen, hvorfor det er nødvendigt at ændre og tilpasse standardvilkårene om miljøledelse i overensstemmelse med IED-ændringsdirektivets artikel 14 a, om minimumskrav til miljøledelse, offentliggørelse af oplysninger om miljøledelse, akkrediterede audit og omstillingsplan.

Herudover er standardvilkårene ændret som følge af artikel 14, stk. 1, d) iii) om godkendelsesvilkår om informationer om fremskridt hen imod opfyldelse af de miljøpolitiske mål, der er omhandlet i artikel 14a og artikel 15 a om vurdering af overholdelse.

Krematorier på bilag 1

Standardvilkår for krematorier på standardvilkårsbekendtgørelsens bilag 1, afsnit 14 ændres efter ønske fra de danske krematorier, således at krematorierne kan erstatte gas- og oliedrevne ovne med eldrevne, som vurderes at være mere miljø- og klimavenlige samt at sænke de økonomiske omkostninger ved en kremering.

Det følger af den gældende standardvilkårsbekendtgørelse, at temperaturen i krematorieovnens efterforbrændingskammer skal styres, så den både før indsættelse af kisten og under hele kremeringen er mindst 800 °C, jf. vilkår nr. 6 og 7.

De elektriske ovne, der er på markedet kan imidlertid ikke opnå en temperatur på 800 °C i efterforbrændingskammeret. Det er Miljøstyrelsens vurdering, at eldrevne krematorieovne kan drives ved en temperatur på mindst 750 °C i efterforbrændingskammeret uden, at beskyttelsesniveauet sænkes, hvorfor standardvilkåret for temperaturen i eldrevne krematorieovnes efterforbrændingskammeret kan sænkes fra mindst 800 °C til mindst 750 °C.

Sænkning af temperaturen følges op af et krav om, at der skal måles for dioxiner og furaner og der fastsættes emissionsgrænseværdi herfor. Der indføres derfor et nyt standardvilkår om, at der senest tre måneder efter et nyt anlæg med elovne er taget i brug, skal foretages præstationskontrol ved tre enkeltmålinger med henblik på at dokumentere, at emissionsgrænseværdien for dioxiner og furaner er overholdt.

For alle krematorieovne uanset opvarmningsform ændres det nugældende 2-minutters krav for CO-emissioner til en 10-minutters grænseværdi, fordi det har

vist sig, at krematorierne har svært ved at leve op til det gældende 2-minutters krav, uafhængig af hvilket brændsel de anvender. Årsagen er, at en ukontrollabel forbrænding i op til nogle minutter efter kisteindsættelse ikke kan undgås, hvilket ofte giver en CO-spids, som overskrider grænseværdien.

For yderligere information om baggrunden for det ændrede krav til EBK-temperaturen for elektriske ovne henvises til rapport nr. 103 om EBK-temperatur til el-opvarmede krematorieovne, som er udarbejdet af Miljøstyrelsens referencelaboratorium for måling af emissioner til luften. Rapporten kan findes på dette link: <https://ref-lab.dk/rapporter>

Sletning afsnit 8, 11 og 28 på bilag 1

Afsnit 8, 11 og 28 på bilag 1 til standardvilkårsbekendtgørelsen indeholder bl.a. standardvilkår for fyringsanlæg med en nominel indfyret termisk effekt på større end 5 MW og mindre end 50 MW, der er på virksomheder omfattet af listepunkt E 207, G 201 og 6.4 b) ii) -9.

Den 1. januar 2025 blev alle bestående fyringsanlæg med en nominel indfyret termisk effekt på større end 5 MW og mindre end 50 MW omfattet af reglerne i MCP-bekendtgørelsen. Dvs. fra denne dato er disse fyringsanlæg ikke længere omfattet af standardvilkårsbekendtgørelsen. Som konsekvens heraf blev afsnit 8, 11 og 28 i bilag 1 ophævet den 1. januar 2025 og erstattes af afsnit 8A, 11A og 28A i bilag 2, hvilket fremgår af § 2, stk. 3 i standardvilkårsbekendtgørelsen fra 2021.

Da teksten i afsnit 8, 11 og 28 i bilag 1 ikke har været gældende siden den 1. januar 2025, slettes den i den nye, ændrede standardvilkårsbekendtgørelse.

Øvrige ændringer

Udover ovenstående ændringer er der præciseringer uden materielt indhold. F.eks. konsekvensrettelser som følge af den nye luftvejledning fra 2024.

Bekendtgørelse om anlæg, der forbrænder affald (Affaldsforbrændingsbekendtgørelsen)

§ 3, nr. 5 om pyrolyse- og forgasningsanlæg, der ikke er omfattet af bekendtgørelsen

IE-direktivets artikel 42, stk. 1, andet afsnit, angiver, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at forbrænding af gasser fra pyrolyse og forgasning af affald ikke er omfattet af affaldsforbrændingsbekendtgørelsen.

Det fremgår af præambel til det reviderede IE-direktiv (2024/1785), at der er behov for yderligere klarhed med hensyn til kriterierne for vurdering af, om de rensede gasser eller væsker, der fremkommer ved forgasning og pyrolyse af affald, er rensede i en sådan grad, at de ikke længere udgør affald forud for forbrændingen.

Med det reviderede IE-direktiv er ordlyden af artikel 42, stk. 1, andet afsnit, derfor ændret. Den ændrede ordlyd er gennemført i bekendtgørelsens § 3, nr. 5.

Den ændrede ordlyd betyder, at afsnit 7.6 om forgasnings- og pyrolyseanlæg i Luftvejledningen (vejledning nr. 71 2024) skal konsekvensrettes. Dette vil ske snarest muligt efter ikrafttrædelse af den ændrede affaldsforbrændingsbekendtgørelse. Miljøstyrelsen vil i den forbindelse sende en revideret luftvejledning i offentlig høring.

§ 4 om definitioner

For god ordens skyld er der indsat en definition af kvælstofoxider (NO_x) som nyt punkt 13 i § 4.

§ 5 om krav til ansøgningen og § 32, stk. 2, om restprodukter.

IE-direktivets artikel 45, litra d, om, at ansøgning om godkendelse skal indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal sikre, at uundgåelige restprodukter, som ikke kan begrænses eller genanvendes, skal bortskaffes i overensstemmelse med den pågældende medlemsstaters lovgivning og EU-lovgivningen, har i den hidtil gældende bekendtgørelse været gennemført i § 30, stk. 2 om restprodukter.

Miljøstyrelsen vurderer, at artikel 45, litra d, retteligt burde være gennemført i § 5 om krav til ansøgningens indhold.

I § 5 er der derfor tilføjet et nyt punkt 4 om, at ansøgninger om godkendelse skal beskrive, hvilke foranstaltninger virksomheden vil iværksætte for at sikre at uundgåelige restprodukter, som ikke kan begrænses eller genanvendes, bortskaffes efter gældende regler.

Samtidig er den tidligere § 30, stk. 2, (nu § 32, stk. 2) slettet.

§ 9 om vilkår i godkendelser og påbud

Som konsekvens af ny § 31, stk. 1, om overvågning af emissioner under andre betingelser end normal drift og ny § 31, stk. 2, om estimering af emissioner under planlagte opstarter og nedlukninger er tilføjet et nyt punkt 13 til § 9, stk. 1, som betyder, at godkendelses- og tilsynsmyndigheden i forbindelse med miljøgodkendelser og revurderinger af affaldsforbrændingsanlæg og

affaldsmedforbrændingsanlæg også skal fastsætte vilkår om overvågning i henhold til § 31, stk. 1 og 2.

Ny § 14 om afkasthøjder

IE-direktivets artikel 46, stk. 1, i kapitel IV om affaldsforbrændingsanlæg og affaldsmedforbrændingsanlæg stiller krav om dimensionering af højden af skorstene i tilknytning til anlæg, der forbrænder affald, og har følgende ordlyd:

Røggas fra affaldsforbrændings- og medforbrændingsanlæg udledes under kontrollerede forhold gennem en skorsten, hvis højde beregnes på en sådan måde, at menneskers sundhed og miljøet beskyttes.

I dag har godkendelsesbekendtgørelsen allerede krav om, at ansøgning om miljøgodkendelse skal vedlægges OML-beregninger i henhold til retningslinjer i luftvejledningen og at en miljøgodkendelse skal fastsætte vilkår om afkasthøjder.

Luftvejledningen har retningslinjer for metode til dimensionering af skorstenshøjder og B-værdivejledningen fastsætter sundhedsbaserede B-værdier, der skal overholdes i omgivelserne uden for virksomhedens skel. Luftvejledningen angiver desuden metode til beregning af påvirkninger fra luftbåren deposition i naturområder.

Artikel 46, stk. 1, er imidlertid ikke gennemført direkte i affaldsforbrændingsbekendtgørelse. For at undgå eventuel risiko for tvivl om den danske gennemførelse af bestemmelsen, gennemføres artiklen nu i affaldsforbrændingsbekendtgørelsen i ny § 14.

Det skal understreges, at den nye § 14 ikke ændrer ved den hidtil gældende danske praksis for dimensionering af skorstene i tilknytning til anlæg, der forbrænder affald.

Den nye § 14 udløser ikke i sig selv krav om at udføre nye spredningsberegninger med OML-modellen på bestående affaldsforbrændingsanlæg og affaldsmedforbrændingsanlæg.

Ny § 31 om overvågning under unormale driftsforhold og under opstart og nedlukning

Direktivets nye artikel 48, stk. 1, andet afsnit, omfatter følgende nye krav til affaldsforbrændingsanlæg og affaldsmedforbrændingsanlæg:

1. Emissioner af PCDD/F og dioxinlignende PCB skal så vidt muligt forhindres eller minimeres.
2. Emissioner til luft fra affaldsforbrændings- og affaldsmedforbrændingsanlæg skal også overvåges under andre betingelser end normale driftsbetingelser.
3. Emissioner under opstart og nedlukning, hvor der ikke forbrændes affald, herunder emissioner af PCDD/F og dioxinlignende PCB, skal estimeres på grundlag af målingskampagner, der gennemføres med regelmæssige mellemrum, f.eks. hvert tredje år, under planlagte opstarter eller nedlukninger.

Det nye krav i punkt 1 er gennemført i ny § 31, stk. 3, og er fastsat som et direkte bindende krav, da det har en overordnet karakter ligesom bekendtgørelsens øvrige direkte bindende bestemmelser, der fremgår af bekendtgørelsens straffebestemmelser. Bestemmelsen i ny § 31, stk. 3, skal derfor ikke meddeles som vilkår i anlæggenes miljøgodkendelser og revurderinger.

Kravene, der er beskrevet i punkt 2 og 3, er gennemført i ny § 31, stk. 1 og 2, og skal fastsættes som vilkår i miljøgodkendelser og revurderinger, jf. nyt punkt 13, i § 9, stk. 1.

For affaldsforbrændingsanlæg og affaldsmedforbrændingsanlæg, der er miljøgodkendt inden den 1. januar 2027, kan tilsynsmyndigheden i sagens natur ikke meddele påbud om egenkontrolvilkår, der er i overensstemmelse med ny § 31, stk. 1 og 2, således at påbuddene er gældende fra samme dato, som bekendtgørelsen træder i kraft.

I bekendtgørelsen er dette løst som beskrevet nedenfor.

Anlæg på bilag 1 til godkendelsesbekendtgørelsen:

Bestående affaldsforbrændingsanlæg, der er på en virksomhed omfattet af listepunkt 5.2, er også omfattet af BAT-konklusionen for affaldsforbrænding, herunder af BAT-konklusionens BAT 5 om, at det er BAT at foretage en passende overvågning af rørførte emissioner til luft fra forbrændingsanlægget under OTNOC¹. Tilsvarende gør sig gældende for visse bestående affaldsmedforbrændingsanlæg, der er på en virksomhed omfattet af listepunkt 5.2.

BAT 5 og den tilhørende beskrivelse af, hvordan overvågningen kan finde sted, minder i sin ordlyd om den nye § 31, stk. 1 og 2, dog uden at være enslydende.

Eksisterende vilkår meddelt på baggrund af BAT 5 til affaldsforbrændingsanlæg omfattet af listepunkt 5.2 kan være helt eller delvist i overensstemmelse med det nye overvågningskrav i § 31, stk. 1 og 2.

Virksomheder på godkendelsesbekendtgørelsens bilag 1, herunder virksomheder omfattet af listepunkt 5.2, er omfattet af krav om regelmæssige revurderinger.

Der er derfor i ny § 50 indført krav om, at for affaldsforbrændingsanlæg og affaldsmedforbrændingsanlæg, der er omfattet af listepunkt 5.2 og miljøgodkendt inden den 1. januar 2027, fastsætter godkendelses- eller tilsynsmyndigheden ved førstkommande miljøgodkendelse eller revurdering vilkår om overvågning i overensstemmelse med ny § 31, stk. 1 og 2, i det omfang anlægget ikke allerede har vilkår, der lever op til kravene i § 31, stk. 1 og 2.

Indtil afgørelsesdatoen for førstkommande miljøgodkendelse eller revurdering er § 31, stk. 1 og 2, direkte bindende for affaldsforbrændingsanlæg og affaldsmedforbrændingsanlæg, som er miljøgodkendt inden den 1. januar 2027 og

¹ Other Than Normal Operating Conditions, dvs. andre driftsbetingelser end normale driftsbetingelser.

omfattet af listepunkt 5.2. Dette følger af den nye § 31, stk. 4, og den nye straffebestemmelse i § 48, stk. 1, nr. 9.

Anlæg på bilag 2 til godkendelsesbekendtgørelsen:

Bestående affaldsforbrændingsanlæg og affaldsmedforbrændingsanlæg, der er på virksomhed omfattet af listepunkt K 201, K 215 og K 217 på bilag 2 til godkendelsesbekendtgørelsen, har i dag ikke vilkår om overvågning af emissioner under andre betingelser end normal drift og estimering af emissioner under planlagte opstarter og nedlukninger, hvor der ikke er affald på risten.

Virksomheder på godkendelsesbekendtgørelsens bilag 2, herunder virksomheder omfattet af listepunkt K 201, K 215 og K 217, er ikke omfattet af krav om regelmæssige revurderinger.

Der er derfor i ny § 51 indført krav om, at tilsynsmyndigheden senest den 1. juli 2027 meddeler § 41-påbud om overvågning i overensstemmelse med ny § 31, stk. 1 og 2, til affaldsforbrændingsanlæg og affaldsmedforbrændingsanlæg, der er omfattet af listepunkt K 201, K 215 og K 217 og miljøgodkendt inden den 1. januar 2027.

Dermed får tilsynsmyndigheden 6 måneder til at meddele påbud til de berørte virksomheder.

Det fremgår af § 51, stk. 4, at første måling af dioxiner og furaner (PCDD/F) og dioxinlignende PCB, jf. § 31, stk. 3, skal ske i 2029 og herefter hvert tredje år, og at den løbende overvågning under unormal drift, jf. § 31, stk. 1, skal starte fra datoen for påbuddets meddelelse.

Indtil datoen for påbuddets meddelelse er § 31, stk. 1 og 2, direkte bindende for affaldsforbrændingsanlæg og affaldsmedforbrændingsanlæg, som er miljøgodkendt inden den 1. januar 2027 og omfattet af listepunkt K 201, K 215 og K 217. Dette følger af den nye § 31, stk. 5, og den nye straffebestemmelse i § 48, stk. 1, nr. 10.

Miljøstyrelsen forventer at udarbejde vejledningsmateriale til hjælp til tilsynsmyndighedernes arbejde med at meddele påbuddene om overvågning efter § 31, stk. 1 og 2.

Bilag 1 og 3 om måleteknikker

I bekendtgørelsens bilag 1 og 3 er der følgende bestemmelser om måleteknikker for målinger af emissioner til hhv. luften og vand, hvor den understregede tekst er tilføjet som følge af det reviderede IE-direktiv:

Prøveudtagning og analyse af samtlige forurenende stoffer, herunder dioxiner og furaner, samt kvalitetssikring af de automatiske målesystemer og referencemålemetoder til kalibrering af disse systemer udføres efter CEN-standarder. Hvis der ikke foreligger CEN-standarder, finder ISO-standarder, nationale eller andre internationale standarder, som sikrer, at der fremskaffes informationer af tilsvarende videnskabelig kvalitet, anvendelse. Dette gælder også for kvalitetssikringssystemet hos det laboratorium, der foretager

prøveudtagning og analyse. Automatiske målesystemer underkastes kontrol ved hjælp af parallelle målinger med referencemetoder mindst en gang om året.

Det nye krav medfører, at laboratorier skal følge DS/EN ISO/IEC 17025: 2017 om generelle krav til prøvetagnings- og kalibreringslaboratoriernes kompetence. Dette kan ske ved, at laboratoriet selv deklarerer, at det overholder standarden, eller at kunden kontrollerer, at laboratoriet overholder standarden eller at laboratoriet er akkrediteret.

I praksis betyder den nye bestemmelse, at prøvetagning og analyser skal udføres af et akkrediteret laboratorium, da de to andre muligheder ikke er håndterbare og ikke giver myndigheden tilstrækkelig sikkerhed for, at standarden følges ved måling af emissioner til luften.

I godkendelsesbekendtgørelsen er der krav om akkrediterede emissionsmålinger. Alle affaldsforbrændingsanlæg og affaldsmedforbrændingsanlæg i Danmark bør således allerede have vilkår, der er i overensstemmelse med den nye ordlyd af teksten i bilag 1, afsnit 1, og bilag 6, afsnit 2.

Øvrige ændringer

Udover ovenstående ændringer er der enkelte præciseringer uden materielt indhold. Fx konsekvensrettelser som følge af den nye luftvejledning fra 2024.

I IE-direktivets artikel 79 stilles der krav om, at der skal fastsættes regler om straf i tilfælde af overtrædelser af direktivets bestemmelser.

Straffene skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen, og have afskrækkende virkning. Ved fastsættelse af straffene skal der bl.a. tages hensyn til den befolkning eller det miljø, der er berørt af overtrædelsen, under hensyntagen til overtrædelsens indvirkning på målet om at opnå et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet. Straffene skal fratage dem, der har begået overtrædelsen, de økonomiske gevinster, der har været ved deres overtrædelse.

For de mest alvorlige overtrædelser begået af en juridisk person, skal den maksimale størrelse af bøderne mindst udgøre 3 % af driftslederens årlige omsætning i regnskabsåret før året, hvor bøden blev pålagt.

Direktivets regler om sanktioner er gennemført i bekendtgørelsens i § 48.

Bekendtgørelse om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg

§ 2 om definitioner

For god ordens skyld er der indsat en definition af kvælstofoxider (NO_x) som nyt punkt 12 i § 2.

Ny § 9 om afkasthøjder

IE-direktivets artikel 30, stk. 1, i kapitel III om fyringsanlæg stiller krav om dimensionering af højden af skorstene i tilknytning til store fyringsanlæg og har følgende ordlyd:

Røggasser fra fyringsanlæg udledes under kontrollerede forhold gennem en skorsten med en eller flere røgkanaler, hvis højde beregnes på en sådan måde, at menneskers sundhed og miljøet beskyttes.

I dag har godkendelsesbekendtgørelsen krav om, at ansøgning om miljøgodkendelse skal vedlægges OML-beregninger i henhold til retningslinjer i luftvejledningen og at en miljøgodkendelse skal fastsætte vilkår om afkasthøjder.

Luftvejledningen har retningslinjer for metode til dimensionering af skorstenshøjder og B-værdivejledningen fastsætter sundhedsbaserede B-værdier, der skal overholdes i omgivelserne uden for virksomhedens skel. Luftvejledningen angiver desuden metode til beregning af påvirkninger fra luftbåren deposition i natur og overfladevand.

Artikel 30, stk. 1, er imidlertid ikke gennemført direkte i store fyr bekendtgørelsen. For at undgå eventuel risiko for tvivl om den danske gennemførelse af bestemmelsen, gennemføres artiklen nu i store fyr bekendtgørelsen i ny § 9.

Det skal understreges, at den nye § 9 ikke ændrer ved den hidtil gældende danske praksis for dimensionering af skorstene i tilknytning til store fyringsanlæg.

Den nye § 9 udløser ikke i sig selv krav om at udføre nye spredningsberegninger med OML-modellen på bestående store fyringsanlæg.

§ 10 om dispensationer ved forsyningsafbrydelse

§ 10, stk. 1 (tidligere § 9, stk. 1) er ændret som følge af ændret formulering af IE-direktivets artikel 30, stk. 5. Der er ikke tale om materielle ændringer af ordlyden.

I den tidligere § 9, stk. 3 er der krav om, at driftslederen straks underretter tilsynsmyndigheden om et hvert enkelt tilfælde af udnyttelse af dispensation fra at overholde emissionsgrænseværdier for SO₂ i tilfælde af afbrydelse af tilførsel af svovlfattigt brændsel. Direktivet har imidlertid ikke et sådant krav. Derfor udgår henvisningen til stk. 1 i ny § 10, stk. 3 (tidligere § 9, stk. 3).

Den nye § 10, stk. 4, stiller krav om, at tilsynsmyndigheden straks skal underrette Miljøstyrelsen om enhver dispensation den har meddelt efter § 10, stk. 1 og 2, (tidligere § 9, stk. 1 og 2) herunder årsagerne til dispensationen og de fastsatte vilkår.

Bestemmelsen i § 10, stk. 4, skal sikre, at Miljøstyrelsen kan opfylde sine forpligtigelser i henhold til direktivets artikel 30, stk. 5 og 6, om straks at underrette EU-Kommissionen om enhver dispensation, herunder årsagerne til dispensationen og de fastsatte vilkår.

Den nye § 10, stk. 5, er en gennemførelse af IE-direktivets artikel 30, stk. 5 og 6. Kravet retter sig ikke mod tilsynsmyndigheden for store fyringsanlæg.

Kapitel 6 om indberetning til Miljøstyrelsen

Den del af den tidligere § 17 i kapitel 6, der omhandler indberetninger af oplysninger om fyringsanlæg med begrænset levetid til Miljøstyrelsen, er flyttet til ny § 17 i kapitel 5.

I praksis finder ny § 17 ikke længere anvendelse, da alle dispensationer efter § 10 (nu § 11) til fyringsanlæg med begrænset levetid udløb senest den 31. december 2023. Bestemmelsen kommer fra artikel 33 i IE-direktivet. Artikel 33 er ikke ændret med det reviderede IE-direktiv, hvorfor bestemmelsen ikke bortfalder på nuværende tidspunkt.

Den del af den tidligere § 17, der omhandler tilsynsmyndighedens videresendelse af oplysninger omfattet af § 9, stk. 3, til Miljøstyrelsen, bortfalder, da Miljøstyrelsen ikke har behov for oplysninger om de konkrete situationer, hvor dispensationer efter den tidligere § 9 (nu § 10) er udnyttet. Disse oplysninger skal alene tilgå tilsynsmyndigheden, som anført i ny § 10, stk. 3.

Bilag 3, nr. 9 og 11 om egenkontrol

IE-direktivets bilag V, del 3, er gennemført i bilag 3 til store fyr bekendtgørelsen.

Med det reviderede IE-direktiv er der ændringer til direktivets bilag V, del 3, stk. 8 og 10. Disse ændringer er gennemført i bilag 3, nr. 9 og 11, i store fyr bekendtgørelsen:

- I bilag 3, nr. 9, er der tilføjet, at ”driftslederen uden unødigt ophold” skal underrette tilsynsmyndigheden om resultater af afprøvningen af de automatiske målesystemer.
- I bilag 3, nr. 11, er det tilføjet, at ”driftslederen uden unødigt ophold”, skal træffe passende foranstaltninger til at gøre det automatiske målesystem mere pålideligt, hvis der er mere end ti dage, hvor de daglige gennemsnit er ugyldige.

I IE-direktivets artikel 79 stilles der krav om, at der skal fastsættes regler om straf i tilfælde af overtrædelser af direktivets bestemmelser.

Straffene skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne, og have afskrækkende virkning. Ved fastsættelse af straffene skal der bl.a. tages hensyn til den befolkning eller det miljø, der er berørt af overtrædelserne, under hensyntagen til overtrædelsens indvirkning på målet om at opnå et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet. Straffene skal fratage dem, der har begået overtrædelserne, de økonomiske gevinster, der har været ved deres overtrædelse.

For de mest alvorlige overtrædelser begået af en juridisk person, skal den maksimale størrelse af bøderne mindst udgøre 3 % af driftslederens årlige omsætning i regnskabsåret før året, hvor bøden blev pålagt.

Direktivets regler om sanktioner er gennemført i bekendtgørelsens i § 23.

Bekendtgørelse om anlæg og aktiviteter, hvor der bruges organiske opløsningsmidler (VOC-bekendtgørelsen)

§ 14 om væsentlig ændring af bestående anlæg

Med det reviderede IE-direktiv er artikel 63, stk. 2, om væsentlig ændring af bestående anlæg, hvor der bruges organiske opløsningsmidler, ændret.

Ændringen er gennemført i VOC-bekendtgørelsens § 14.

Ændringen betyder, at hvis et bestående anlæg ændres væsentligt eller som følge af væsentlige ændringer for første gang falder ind under VOC-bekendtgørelsens anvendelsesområde, så skal den del af det bestående anlæg, der ændres uden undtagelse betragtes som et nyt anlæg.

I den hidtil gældende bestemmelse kunne anlægget i visse situationer betragtes som et bestående anlæg.

I praksis kan ændringen berøre de fire aktiviteter, som har differentierede emissionsgrænseværdier for nye og bestående anlæg, nemlig aktivitet nr. 2 rotogravure af publikationer, aktivitet nr. 7 coil coating, aktivitet nr. 20 fremstilling af farmaceutiske produkter og aktiviteter omfattet af bilag 3 om emissionsgrænseværdier for anlæg til lakering af nye køretøjer.

I IE-direktivets artikel 79 stilles der krav om, at der skal fastsættes regler om straf i tilfælde af overtrædelser af direktivets bestemmelser.

Straffene skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen, og have afskrækkende virkning. Ved fastsættelse af straffene skal der bl.a. tages hensyn til den befolkning eller det miljø, der er berørt af overtrædelsen, under hensyntagen til overtrædelsens indvirkning på målet om at opnå et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet. Straffene skal fratage dem, der har begået overtrædelsen, de økonomiske gevinster, der har været ved deres overtrædelse.

For de mest alvorlige overtrædelser begået af en juridisk person, skal den maksimale størrelse af bøderne mindst udgøre 3 % af driftslederens årlige omsætning i regnskabsåret før året, hvor bøden blev pålagt.

Direktivets regler om sanktioner er gennemført i bekendtgørelsens i § 30.

Bekendtgørelse om anlæg, hvor der fremstilles titandioxid (Titandioxidbekendtgørelsen)

Bekendtgørelsen supplerer reglerne i bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed med regler for anlæg, der fremstiller titandioxid.

Som følge af det reviderede IE-direktiv artikel 70, stk. 3 om overvågning af emissioner ændres bekendtgørelsens § 5, stk. 3, så overvågningen skal foretages og kvalitetssikringssystemerne hos de laboratorier, der forestår overvågningen, skal være i overensstemmelse med CEN-standarder, hvis disse foreligger, og ellers efter ISO-standarder, nationale eller andre internationale standarder, som sikrer, at der fremskaffes informationer af tilsvarende videnskabelig kvalitet.

I IE-direktivets artikel 79 stilles der krav om, at der skal fastsættes regler om straf i tilfælde af overtrædelser af direktivets bestemmelser.

Straffene skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne, og have afskrækkende virkning. Ved fastsættelse af straffene skal der bl.a. tages hensyn til den befolkning eller det miljø, der er berørt af overtrædelserne, under hensyntagen til overtrædelsens indvirkning på målet om at opnå et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet. Straffene skal fratage dem, der har begået overtrædelserne, de økonomiske gevinster, der har været ved deres overtrædelse.

For de mest alvorlige overtrædelser begået af en juridisk person, skal den maksimale størrelse af bøderne mindst udgøre 3 % af driftslederens årlige omsætning i regnskabsåret før året, hvor bøden blev pålagt.

Direktivets regler om sanktioner er gennemført i bekendtgørelsens i § 6.

Bekendtgørelse om forældelse af erstatningskrav mod listevirksomheder m.fl. for skade på menneskers sundhed m.v.

Udkast til bekendtgørelse om forældelse af erstatningskrav mod listevirksomheder m.fl. for skade på menneskers sundhed m.v. implementerer artikel 79 a i det reviderede IE-direktiv. Bekendtgørelsesudkastet indeholder således en ny bestemmelse om erstatning.

Bekendtgørelsesudkastet fastsætter endvidere regler om forældelse af erstatningskrav for skade på menneskers sundhed.

§ 3 om erstatning for skade på menneskers sundhed

Det almindelige culpaansvar i dansk ret vil være tilstrækkeligt til at opfylde forpligtelserne efter artikel 79 a, stk. 1, i det reviderede IE-direktiv, dvs. at der indtræder ansvar for skade på menneskers sundhed, som er en følge af overtrædelse af regler fastsat til gennemførelse af direktivet i dansk ret, og som er forvoldt ved forsætlig eller uagtsom adfærd. Gældende ret opfylder således allerede artikel 79 a, stk. 1 og 2.

Dansk rets almindelige erstatningsregler er imidlertid ulovbestemte, og disse regler vil ikke opfylde de betingelser, som EU-retten stiller for at kunne udgøre en korrekt gennemførelse af artikel 79 a, stk. 1 og 2. Der vil således skulle fastsættes regler herom i eller ved lov, således at det sikres, at disse regler udformes og anvendes i overensstemmelse med kravene i artikel 79 a, stk. 2.

Det foreslås derfor i bekendtgørelsesudkastets § 3, at medmindre det følger af anden lovgivning, har de berørte personer, der lider skade på deres sundhed som følge af en overtrædelse af regler i lov om miljøbeskyttelse og regler fastsat i medfør heraf og regler i lov om forurennet jord og regler fastsat i medfør heraf, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner med senere ændringer, krav på erstatning fra de relevante fysiske eller juridiske personer efter dansk rets almindelige erstatningsregler.

Dette vil medføre, at de berørte personers krav på erstatning for skader på sundhed, i det omfang disse krav ikke er omfattet af miljøskadeerstatningsloven eller anden lovgivning, der opfylder direktivets krav, vil være omfattet af dansk rets almindelige erstatningsregler, der fastlægger et almindeligt culpaansvar.

Det bemærkes endelig, at begrebet ”skade på berørte personers sundhed” skal forstås som omfattende helbredsskader bredt og svarende til begreberne ”personskade” og ”tab af forsørger” i dansk ret.

§§ 4-6 om forældelse

Det reviderede IE-direktivs bestemmelse om forældelsesfristens begyndelsestidspunkt, jf. artikel 79 a, stk. 3, er ikke forenelig med forældelseslovens regler om forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for den almindelige 3-årige forældelsesfrist for fordringer på erstatning eller godtgørelse for skade forvoldt uden for kontraktforhold, ligesom direktivets regler ikke er forenelige med den absolutte forældelsesfrist på 30 år i forældelsesloven og miljøskadeerstatningsloven.

Det foreslås derfor i § 4 i bekendtgørelsesudkastet, at krav på erstatning eller godtgørelse for skade på menneskers sundhed som følge af en overtrædelse af regler i lov om miljøbeskyttelse og regler fastsat i medfør heraf, der er forvoldt af listevirksomheder og virksomheder omfattet af kapitel 4 i bekendtgørelse om anlæg og aktiviteter, hvor der bruges organiske opløsningsmidler, er 3 år.

Det foreslås endvidere i § 5 i bekendtgørelsesudkastet, at krav på erstatning eller godtgørelse for skade på menneskers sundhed som følge af en overtrædelse af lov om forurennet jord og regler fastsat i medfør heraf, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner med senere ændringer, er 3 år.

Det foreslås endelig i bekendtgørelsesudkastets § 6, at forældelsesfristen for erstatning eller godtgørelse efter §§ 4 og 5 ikke regnes før overtrædelsen er ophørt, og fordringshaveren har eller med rimelighed kan forventes at have fået kendskab hertil.

Dette vil medføre, at den almindelige 3-årige forældelsesfrist og reglerne om forældelsesfristens begyndelsestidspunkt og den absolutte 30-årige forældelsesfrist i forældelsesloven ikke vil skulle gælde for fordringer på godtgørelse eller erstatning for skade på menneskers sundhed.

Dette vil endelig medføre, at den 30-årige forældelsesfrist i miljøskadeerstatningsloven ligeledes ikke vil skulle gælde for fordringer på godtgørelse eller erstatning for skade på menneskers sundhed.

Bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg (MCP-bekendtgørelsen)

Nedenfor er de væsentligste ændringer til MCP-bekendtgørelsen gennemgået.

Ændringer til § 15 om måling og regulering af O₂-koncentrationer

Miljøstyrelsen er på baggrund af henvendelser fra brugere af bekendtgørelsen blevet opmærksom på, at stk. 2-4 i den nuværende § 15 kan forstås således, at der er krav om måling og regulering af O₂-koncentrationen på alle mellemstore fyringsanlæg, uanset type og kapacitet (MW), hvilket ikke er hensigten med bestemmelsen.

Med ændringen af § 15 er det præciseret, at bestemmelsens krav kun gælder for kedler med en nominel indfyret termisk effekt på mere end 30 MW, der anvender flydende eller gasformigt brændsel, og kedler med en nominel indfyret termisk effekt på større end eller lig med 1 MW, der anvender fast brændsel.

Desuden er Miljøstyrelsen af Miljøstyrelsens referencelaboratorium for måling af emissioner til luften (Ref-Lab) blevet gjort opmærksom på, at det for kedler, der anvender flydende og gasformige brændsler, ikke er teknisk muligt at lave en direkte styring af forbrændingsprocessen, som der er krav om i den nuværende § 15, stk. 1, nr. 1 og 2.

Ifølge Ref-Lab er det muligt at lave en finjustering af styringen af forholdet mellem last og forbrændingsluft, der er udført ved indreguleringen af anlægget. Denne mulighed fremgår af punkt 1 i det nye stk. 1. Herudover giver det nye stk. 1 mulighed for i stedet at installere en iltmåler med tilhørende alarmering ved for lav eller høj ilt, så der kommer en alarm inden der optræder iltniveauer, der kan give stærkt stigende CO-koncentrationer. Alternativ giver det nye stk. 1 mulighed for at installere en CO-måler med tilhørende alarmgrænser.

Ændringer til § 28, stk. 1, om hyppighed af præstationskontroller

MCP-direktivets bilag III, del 1, nr. 2, stiller krav til hyppigheden af periodiske målinger for mellemstore fyringsanlæg, der er omfattet af artikel 6, stk. 3 eller 8.

MCP-direktivets artikel 6, stk. 3 og 8 er gennemført i følgende bestemmelser i MCP-bekendtgørelsen:

- § 11, stk. 1 og 4, der undtager bestående nød anlæg, der er i drift i højst 500 timer om året udregnet som et rullende gennemsnit over en periode på fem år, fra at overholde bekendtgørelsens emissionsgrænseværdier.
- § 12, der fastsætter lempede emissionsgrænseværdier for spidslastanlæg, der er i drift i højst 500 timer om året udregnet som et rullende gennemsnit over en periode på fem år.
- § 10, der undtager nye nød anlæg, der er i drift i højst 500 timer om året udregnet som et rullende gennemsnit over en periode på tre år fra at overholde bekendtgørelsens emissionsgrænseværdier.

Det præciseres, at reglerne i § 28, stk. 1, om hyppigheden af præstationskontrol på nye og bestående nød anlæg og bestående spidslastanlæg, kun gælder for nye nød anlæg, der er i drift i højst 500 timer om året udregnet som et rullende

gennemsnit over en periode på tre år, og for bestående nød anlæg og spidslast anlæg, der er i drift i højst 500 timer om året udregnet som et rullende gennemsnit over en periode på fem år, - og ikke for alle nød- og spidslast anlæg.

Præciseringen har til formål at bringe § 28, stk. 1, i overensstemmelse med bilag III, del 1, nr. 2.

Ændring til § 46, stk. 1 om driftsjournal

Hyppigheden af præstationskontrol på motorer og gasturbiner ≤ 20 MW og kedelanlæg 5-20 MW, der anvender naturgas eller gasolie som brændsel, afhænger af, om anlægget er i drift i flere eller færre end 3000 driftstimer opgjort som et rullende gennemsnit over fem år, jf. § 24, stk. 1, og § 25, stk. 1.

Bekendtgørelsens § 46, stk. 1 om driftsjournal indeholder ikke krav om, at der skal føres driftsjournal over antal årlige driftstimer for fyringsanlæg omfattet af § 24, stk. 1 og § 25, stk. 1.

For at sikre, at såvel tilsynsmyndigheden som virksomheden kan vurdere med hvilken hyppighed der skal udføres præstationskontrol, er der i § 46, stk. 1, tilføjet et nyt punkt 12 om, at der skal føres drifts kontrol med det årlige antal driftstimer for fyringsanlæg, der er omfattet af krav om hyppighed af præstationskontrol i § 24, stk. 1, og § 25, stk. 1.

Bortfald af § 67, stk. 5, om el-producerende mellemstore fyringsanlæg, der anvender vedvarende energikilder som brændsel

Det fremgår af § 67, stk. 5, at tilsynsmyndighedens påbud efter §§ 49 og 50 og tilsynsmyndighedens behandling af ansøgninger om dispensation efter §§ 53 og 57, for el-producerende mellemstore fyringsanlæg, der anvender vedvarende energikilder som brændsel, er underlagt reglerne i kapitel 3 i bekendtgørelse om kontaktpunkt og tidsfrister for VE-tilladelsesprocessen.

Bestemmelsen i § 67, stk. 5, bortfalder, da den er erstattet af § 1, nr. 5, i bekendtgørelse nr. 809 af 17/06/2024 om anvendelse af regler i bekendtgørelse om kontaktpunkt, VE-tilladelsesprocessen og områder til fremme af VE på tilladelser efter Miljøministeriets regler, der trådte i kraft den 1. juli 2024.

Bortfaldet af § 67, stk. 5, er en forsinket konsekvensrettelse som følge af bekendtgørelse nr. 809 fra 2024.

Ændring af § 81, nr. 2, § 82, stk. 2, nr. 3, § 83, stk. 2, nr. 3 og § 86, nr. 2 om BAT

I § 81, nr. 2, § 82, stk. 2, nr. 3, § 83, stk. 2, nr. 3 og § 86, nr. 2, er der henvist til krav om bedst tilgængelig teknik (BAT) i specifikke paragraffer i bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed.

Med ændringen bortfalder henvisningen til de specifikke paragraffer, således at der i stedet henvises til godkendelsesbekendtgørelsens regler om at lægge relevante BAT-konklusioner eller bedst tilgængelig teknik til grund ved godkendelse af listevirksomheder.

Med ændringen er det ikke længere nødvendigt at åbne og konsekvensrette MCP-bekendtgørelsen, hver gang ændringer af godkendelsesbekendtgørelsen medfører en ændring af godkendelsesbekendtgørelsens paragrafnummereringen.

Godkendelses- og tilsynsmyndigheden må fremadrettet selv orientere sig i godkendelsesbekendtgørelsen for at finde de relevante paragraffer.

Ændringer til bilag 1 om oplysninger i anmeldelser mv.

I bilag 1 præciseres det, at anmeldelser og ansøgninger om bestående nød anlæg og bestående spidslastanlæg kun skal vedlægges en underskrevet erklæring fra driftslederen, hvis anlægget ønskes i drift i højst 500 timer om året som et rullende gennemsnit over fem år. Se bilag 1, del 2, nr. 21, 29 og 38. Ligeledes præciseres det, at for bestående anlæg til back-up af el-produktionen på forbundne øer skal der kun vedlægges en underskreven erklæring, hvis anlægget ønskes i drift i højst 1.000 timer om året som et rullende gennemsnit over fem år. Se bilag 1, del 2, nr. 22, 30 og 39.

Tilsvarende præciseres det, at anmeldelser og ansøgninger om nye nød anlæg kun skal vedlægges en underskrevet erklæring fra driftslederen, hvis anlægget ønskes i drift i højst 500 timer om året som et rullende gennemsnit over tre år. Se I bilag 1, del 1, nr. 24, 32 og 40.

I bilag 1, del 3, nr. 12 og 13 er det præciseret det, hvilke nød anlæg og spidslastanlæg der er omfattet af oplysningspunkt 12 og 13.

Nye nød anlæg samt bestående nød anlæg, spidslastanlæg og anlæg til back-up af el-produktionen på forbundne øer, der ikke ønskes omfattet af begrænsninger i antal årlige driftstimer og dermed ikke vedlægger en underskreven erklæring, vil være omfattet af emissionsgrænseværdierne i bilag 2 for nye anlæg og bilag 3 for bestående anlæg.